

Vježba 1

Cilj vježbe 1 je upoznavanje studenata sa primjenom najčešće korištenih notacija za izražavanje vremenske kompleksnosti kao što su *big-O*, *big-Ω* i *big-Θ*. Studenti će na vježbama analizirati vremensku kompleksnost na odgovarajućim primjerima.

Pripremni zadatak

Napraviti funkciju sa sljedećim prototipom: *void Goldbach (int n, int& p, int& q)* koja testira Goldbachovu hipotezu za broj *n*. Goldbachova hipoteza glasi da se svaki paran broj *n* veći od 2 može napisati kao zbir dva prosta broja *p* i *q*. Ova hipoteza nikada nije dokazana ali nije ni opovrgнута, odnosno nije pronađen broj *n* za koji ne važi, tako da se smatra da je tačna. Dakle, vaša funkcija treba odrediti brojeve *p* i *q* koji su prosti i čiji je zbir *n* i upisati ih u primljene reference. Ukoliko primljeni broj *n* nije paran ili nije veći od 2 funkcija treba baciti izuzetak. Osim toga, treba baciti izuzetak i u slučaju da Goldbachova hipoteza nije tačna. Napravite i kraću main() funkciju koja omogućava unos broja *n*, poziva napisanu funkciju Goldbach i ispisuje na ekranu *p* i *q*, te hvata sve bačene izuzetke.

Diskusija pripremnog zadatka

U pripremnom zadatku se tražilo da napravite funkciju za testiranje *Goldbachove* hipoteze.

a) Koliko dugo se izvršava vaša funkcija?

Da bismo izmjerili vrijeme izvršavanja funkcije možemo koristiti funkciju *clock()* iz biblioteke *ctime* (koja se u C-u zove *time.h*). Funkcija *clock()* vraća broj "otkucaja sata" od pokretanja programa. Pošto otkucaj sata ne traje jednako dugo na svakom računaru, koristi se konstanta *CLOCKS_PER_SEC* da se odredi vrijeme izvršavanja u sekundama. Mi ćemo koristiti milisekunde koje će nam dati preciznije vrijeme izvršenja funkcije. Na primjer, nakon što smo dodali *#include <ctime>* u zaglavje programa, možemo pisati ovako:

```
clock_t vrijeme1 = clock();  
Goldbach(n,p,q);  
clock_t vrijeme2 = clock();  
int ukvrijeme = (vrijeme2 - vrijeme1) / (CLOCKS_PER_SEC / 1000);  
cout << "Vrijeme izvršenja: " << ukvrijeme << " ms." << endl;
```

Prilikom testiranja, za **n** unosite vrijednosti: 10, 100, 1000, 10000, itd. dok ne dođete do neke dovoljno velike vrijednosti za koju se vaš program izvršava oko 2 sekunde.

- b) Pokušajte eksperimentalno odrediti vremensku kompleksnost vašeg rješenja. Umjesto prethodno određnog broja za **n**, unesite broj koji je dva puta veći, a zatim i broj koji je dva puta manji. Svaki put zabilježite vrijeme izvršavanja. Sada pogledajte standardne klase kompleksnosti i uporedite ih sa onim što ste zabilježili. Na primjer, ako se za dva puta veći **n**, program izvršava četiri puta duže, riječ je o kvadratnoj kompleksnosti i slično. Na sličan način bi se mogla procijeniti i memoriska kompleksnost. Nažalost, mjerjenje iskorištenja memorije nije jednostavno kao mjerjenje vremena izvršavanja.
- c) Prodiskutujte različita rješenja zadatka sa tutorom. Zašto su neka rješenja brža od drugih? Može li se za dato rješenje zadatka odrediti matematička zavisnost $f_{mem}(n)$ koja daje ukupnu zauzetu memoriju u bajtima za unesenu vrijednost **n**? Mogu li se odrediti zavisnosti $f_{op}(n)$ koje određuju broj pojedinih elementarnih operacija (sabiranje, dijeljenje, stavljanje u niz) ovisno o unesenom broju **n**?
- d) Sada probajte prepraviti svoj program tako da se koristi najefikasniji algoritam.

Zadaci za samostalnu vježbu

Zadatak 1. Koja je vremenska kompleksnost algoritma koji pronalazi sumu svih faktorijela od 1 do **n** ($1!+2!+3!+\dots+n!$)? Na koji način je moguće popraviti vremensku kompleksnost datog koda i kolika će vremenska kompleksnost biti nakon popravke?

```
int s=0;int fact=1;
for(int i = 1; i <= n; i++) {
    fact = 1;
    for (int j = 1; j <= i; j++)
    {
        fact = fact * j;
    }
    s+=fact;
}
return s;
```

Zadatak 2. Koja je vremenska kompleksnost sljedećeg algoritma?

```
int s=0;
for( int i = n; i > 0; i-=2) {
    for( int j = 0; j < 2*n; j++ ) {
        for( int k = 0;k < n; k++) {
```

```
s+=k;  
    }  
}  
}
```

Zadatak 3. Koja je vremenska kompleksnost sljedećeg algoritma?

```
int s=0;
for( int i = n; i > 1; i /= 2 ) {
    for( int j = 1; j < n; j *= 2 ) {
        for( int k = 0; k < n; k += 2 ) {
            s+=k;
        }
    }
}
```

Zadatak 4. Napisati funkciju

```
bool permutacija(std::string s1, std::string s2)
```

koja prima dva stringa i vraća true ukoliko postoji neka permutacija¹ prvog stringa koja je jednaka nekoj permutaciji drugog stringa. U suprotnom, funkcija treba da vrati false.

Zadatak 5. Napisati funkciju koja za ulazno n daje sve proste brojeve do n. Napisati funkciju tako da vremenska kompleksnost bude što manja.

Zadatak 6. Napisati funkciju koja prima vektor vektora cijelih brojeva i popravlja ga tako da maksimalni broj elemenata u svakom vektoru bude minimalan a minimalni broj elemenata u svakom vektoru bude maksimalan. Napisati funkciju tako da vremenska kompleksnost bude što manja.

Zadaci za vježbu:

Zadatak 1. Koja je vremenska kompleksnost algoritma koji pronađe element x u nizu sortiranom u opadajućem redoslijedu metodom polovljenja intervala (binarna pretraga):

```
bool pretraga(int niz[], int vel, int x) {
    float pos(float(vel)/2), interval(pos);
    int i;
    do {
        interval = interval / 2;
        i=pos; // Zaokruzivanje
```

```
    if (niz[i]==x) return true;
```

¹Permutacija stringa se iz početnog stringa dobije zamjenom mesta proizvoljnog broja karaktera.

```
    if (niz[i]<x) pos=pos-interval;
    else pos=pos+interval;
} while (interval>=0.5);
i=pos;
if (niz[i] == x) return true;
return false;
}
```

Zadatak 2. Koja je vremenska kompleksnost sljedećeg algoritma:

```
int sum = 0;
for (int n = N; n > 0; n /= 2)
    for (int i = 0; i < n; i++)
        sum++;
```

Zadatak 3. Definisana je struktura Student na sljedeći način:

```
struct Student {
    std::string ime, prezime;
    int brojIndexa;
};
```

Napišite funkciju koja prima vektor studenata i vraća true ako se u vektoru nalaze dva studenta sa istim imenom i prezimenom, a u suprotnom vraća false.

```
bool istoImePrezime(std::vector<Student> studenti);
```

Zadatak 4. Napisati funkciju sa sljedećim prototipom:

```
bool obrnuta(std::vector<std::vector<std::vector<int> >>& vm)
```

Vektor **vm** je vektor matrica cijelih brojeva. Ovaj vektor se sastoji od n matrica koje su sve kvadratne matrice dimenzija $m \times m$ (nije potrebno provjeravati). Članovi matrica su pozitivni cijeli brojevi u opsegu od 0 do maksimalne vrijednosti koja se može upisati u promjenjivu tipa int.

Funkcija treba vratiti logičku vrijednost true ako u vektoru postoje dvije matrice čiji su svi članovi sastavljeni od istih cifara, a u suprotnom treba vratiti false. Na primjer, posmatrajmo matrice A i B:

$$A = \begin{bmatrix} 15 & 3 & 25 \\ 311 & 121 & 2 \\ 5 & 21 & 3112113 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 421 & 51 & 355 \\ 15 & 3 & 25 \\ 1 & 22 & 55355 \end{bmatrix},$$

Elementi matrice A su sastavljeni od cifara 1, 2, 3 i 5, dok se u matrici B javlja još i cifra 4 tako da ove dvije matrice ne zadovoljavaju uslov zadatka. Kada bi element u gornjem lijevom uglu matrice B glasio 21, onda bi i elementi matrice B bili sastavljeni od cifara 1, 2, 3 i 5 pa bi uslov zadatka bio zadovoljen.

Zadatak 5. Napisati funkciju koja prima matricu NxN cijelih brojeva te u njoj pronalazi *lokalni minimum*. Lokalni minimum matrice se definiše kao element $a[i][j]$ koji ispunjava uslove:

$$\begin{aligned} a[i][j] &\leq a[i+1][j] \\ a[i][j] &\leq a[i][j+1] \\ a[i][j] &\leq a[i-1][j] \\ a[i][j] &\leq a[i][j-1] \end{aligned}$$

Članovi na rubu matrice ne smatraju se za lokalni minimum. Funkcija treba upisati koordinate i i j u primljene reference. Ako matrica ima više lokalnih minimuma, treba vratiti bilo koji od njih. Ako matrica nema niti jedan minimum, i i j postaviti na vrijednost -1.

Napomena: Ubuduće će se na ovom predmetu podrazumijevati da programsko rješenje zadatka treba imati minimalnu vremensku kompleksnost uz minimalno zauzeće memorije, ako nije u zadatku naglašeno drugačije. Nekada se može desiti da nije moguće postići oboje. U takvim slučajevima vremenska kompleksnost će imati veći prioritet u odnosu na memorijsku.